ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΈΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-236

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
[Σ.τοῦ Πεσμαζόγλου]

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.08'— Δύσις 7.48'
Ἀνακ. λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 28.0, ἐλαχ. 21.8
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτρ. ἢ ἰσχυροί. Θάλασσα ὀλίγ. τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.0

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Ο 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αγροτοεργατικοῦ Κόμματος» — εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καθορίσωμεν διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὸ κόμμα αὐτὸ καὶ τὸν ἀρχηγόν του, ὅτι πρόκειται, ἀπολύτατα, διὰ τὸν ἀποδημήσαντα πρὸς τὸν Νέον Κόσμον κ. Παπαναστασίου — πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος διέπραξεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ μίαν ἀπρέπειαν ἐκ τῶν συνήθων εἰς τοὺς ἀποροῦντας ἀπὸ τὸ βενιζελικὸν πανδιδακτήριον τῆς ἀποκαλύπτουν τὸ : ἐβεβαίωσεν ἀνταποκριτὴν ἀθηναϊκῆς φιλελευθέρας ἐφημερίδος ὅτι ἐπροσβεύθη φίλης Βαλκανικῆς Δυνάμεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀποστολὴ συνδέεται διὰ δεσμῶν συγγενικῶν μὲ τὴν ἑλληνικήν, ἀνεγνώρισεν, εἰς ἰδιαίτερον μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν του, ὅτι ὄντως διὰ τὴν 'Ελλάδα ὁ βασιλικὸς θεσμὸς εἶναι περιττός. Αἱ φίλαι βαλκανικαὶ χῶραι, τὰς ὁποίας ὑπηκοον ὁ «'Αρχηγὸς τοῦ 'Αγροτο....» κλπ., εἶνε ἡ Νοτιοσλαυία καὶ ἡ Ρουμανία. Καὶ ἀμφότερων οἱ πρέσβεις, ὡς ἐπρο. ἑπόμενον, ἔσπευσαν νὰ δηλώσουν ὅτι οὐδεμίαν εἶχον μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου συνομιλίαν ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος. Οἱ γνωρίζοντες τὸν λεγόμενον «πατέρα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας» καὶ τὰς προσφιλεῖς μεθόδους του, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπίστευσαν ὅτι οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι φίλων Βαλκανικῶν Δυνάμεων ἐξέφερον πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου γνώμον ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου σήμερον πολιτειακοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπρέπεια, ἐν τούτοις, τοῦ ἀποδημήσαντος πολιτικοῦ παλαιοδημοκρατικοῦ ἡγέτου, ἀνακινεῖ ἕν ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νομίζομεν χρήσιμον νὰ λεχθοῦν τινὰ δημοσίᾳ.

Καί, ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι εἰς ζητήματα ἐσωτερικὰ τῆς χώρας μας, καὶ δὴ ἐπὶ ζητήματος οἷον τὸ πολιτειακόν, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ λυθῇ προσεχῶς διὰ τῆς ἐλευθέρας ἐτυμηγορίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὀρθὸν καὶ ἀξιοπρεπὲς εἶνε ν' ἀφήνωμεν τοὺς ξένους κατὰ μέρος, μὴ ἀναμιγνύοντες αὐτοὺς εἰς τὰς διενέξεις μας καὶ τὰς διχογνωμίας μας, ἀφοῦ ἄλλως τε, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὔτε διάθεσιν καμμίαν, ἀλλ' οὔτε συμφέρον ἔχουν ν' ἀναμιχθοῦν. Διὰ τὰς φίλας πρὸς τὴν 'Ελλάδα χώρας, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολιτειακοῦ συνοψίζεται εἰς τὸ νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς λύσεώς του, τῆς ἐκ τῆς ἐκδήλου θελήσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μία παγία καὶ εὐσταθὴς ἐσωτερικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία θὰ ἦτο καὶ παράγων πολύτιμος διὰ τὴν εἰρήνην. Ἡμποροῦν διάφορα ἄτομα καὶ ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκ τῶν περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀκριβῶν πληροφοριῶν των περὶ τῶν ἐν 'Ελλάδι, νὰ ἔχουν σχηματίσει τὴν γνώμην ὅτι τὸ δημοψήφισμα θ' ἀποβῇ κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον. Ἡμποροῦν ἀκόμη νὰ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πολίτευμα εἶνε τὸ μᾶλλον προσαρμοζόμενον πρὸς τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸν λαόν της. Αὐταὶ αἱ γνῶμαι καὶ αὐτὰ τὰ δημοσιεύματα δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσουν τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει, εἶνε ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι κανεὶς ὑπεύθυνος κυβερνήτης ἢ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος φίλης Δυνάμεως δὲν θὰ ἐξεφράζετο ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτεύματος διὰ τὴν 'Ελλάδα, ἔστω καὶ εἰς ἰδιωτικὴν συνομιλίαν μετὰ πολιτικοῦ τῆς χώρας αὐτῆς.

Ὁ κ. Παπαναστασίου δὲν ἐδίστασε νὰ «κατασκευάσῃ» μίαν δήλωσιν πρεσβευτικήν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπηρεάσῃ διὰ τούτου τοὺς ἀπλουστέρους ἐξ ὅσων θ' ἀνεγίγνωσκον τὰ ὅσα εἶπεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος. Τοῦ ἀπομένει, ἐν τούτοις, ξηρὰ καὶ γυμνὴ ἡ ἀπρέπεια τῆς πράξεώς του, κατόπιν τῆς τόσον κατηγορηματικῆς διαψεύσεως, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἡ βεβαίωσίς του. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε πολὺ ὡριμώτερος ἀφ' ὅσον φαντάζεται ὁ «ἡγέτης τοῦ 'Αγροτοεργα.....» κλπ., καὶ γνωρίζει κάλλιστα ὅτι οἱ πραγματικοὶ φίλοι τῆς 'Ελλάδος θὰ εὐχαριστηθοῦν ὅταν, διὰ τῆς κυριάρχου ἐτυμηγορίας του, τερματισθῇ ὁριστικῶς κάθε συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, παγιουμένης τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας μὲ τὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν θέλει ἡ πλειονότης τῶν πολιτῶν της.

Πτερόεντα

Τέχνη καὶ ζωή

Καταπληκτικὴ ἐντύπωση κάμνουν στὸ Μουσεῖο τῆς 'Ολυμπίας τὰ δύο πελώρια ἀετώματα τοῦ ναοῦ τοῦ 'Ολυμπίου Διός. Τὰ γλυπτικὰ ἔργα τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος, αὐτὰ ποὺ ἀντικρυζαν οἱ ἐπισκέπται μπαίνοντας στὸ ναό, ἀποτελοῦν σύνθεσιν μὲ ὑπόθεση τὴν ἁρματοδρομία τοῦ βασιλέως Οἰνομάου καὶ τοῦ Πέλοπος, ποὺ ἔρχεται νὰ παρατρέξῃ μαζί του γιὰ νὰ πάρῃ ὡς ἔπαθλο τὴν βασιλοπούλα 'Ιπποδάμεια. Ὁ Οἰνόμαος σώζεται ὁλάκερος εὐτυχής. Ὁλόρθος, γυμνός, θεληματικὸς ἄντρας μὲ μικρὸ γένι. Μεστὸς καὶ σκληρὸς πολεμιστής. Φορεῖ τὴν κάσκα του, κρατᾷ τὸ δόρυ, ἔχει ριχμένη τὴ χλαμύδα του στοὺς ὤμους, ἀκουμπᾷ τὸ δεξὶ χέρι λεβέντικα στὴ μέση. Ἕνα πλῆθος παλληκάρια ἤρθαν ὡς τώρα νὰ παρατρέξουν τ' ἀμάξια τους μὲ τὸ δικό του. Ὅλα τὰ νίκησε, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο του τὰ σκότωσε. Κ' ἡ πεντάμορφη πριγκηπέσσα, ἡ 'Ιπποδάμεια, ἔβλεπε μὲ καημὸ νὰ τσακίζονται τοῦτα τὰ νειάτα, ποὺ ξεκινοῦσαν ἀπ' ὅλες τὶς ἄκρες τῆς 'Ελλάδος γιὰ νὰ τὴν κερδέψουν. Αὐτὴ ἡ σκληρὰ θέληση τοῦ φαίνεται πολὺ τοῦ Οἰνόμαου, σὲ ὅλα του. Στὴ στάση, στὴ μορφή, στὴν κόψη τῆς αὐστηρῆς κατατομῆς του. Καί, στὸ κάτω τῆς γραφῆς, δὲν ἔχει καὶ πολὺ ἄδικο τοῦτος ὁ φοβερὸς ἁρματηλάτης βασιλᾶς. Γιατί μαζὶ μὲ τὴν 'Ιπποδάμεια, τὸ ξαίρει, θὰ τοῦ πάρουνε καὶ τὴ χώρα ἀπὸ τὰ χέρια του. "Ὁμως ἦρθε ὁ Πέλοψ, τὸ λεβεντόπουλο τὸ ἁμούστακο, μὲ τὸ ἀνθηρὸ κορμὶ καὶ μὲ τ' ἁρματά του τ' ἀκριβᾶ. Αὐτὸς θὰ τοῦ φάῃ τὸ μάτι τοῦ Οἰνόμαου. Ἡ πεντάμορφη πριγκηπέσσα πῆγε κι' ὅλας κοντά του. Καὶ ὁ Δίας, μεγάλος, ἤρεμος καὶ ἐπιβλητικός, στέκεται στὴ μέση καὶ χωρίζει τὶς δυὸ ὁμάδες τῶν ἁρματοδρόμων, ποὺ ἑτοιμάζονται ἀπὸ τὴ μιὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὰ τέθριππά των, μὲ τὰ βαρβάτα ἄτια ποὺ ἀνυπομονοῦν. "Ὁλο τὸ ἔργο εἶνε γεμᾶτο ἠρεμία. Ὁ ἀγώνας, ποὺ πρόκειται νὰ ξεσπάσῃ ὑπάρχει ἐνδιάθετα μέσα σ' ὅλες αὐτὲς τὶς μορφές, ἀλλὰ δὲν τὶς κινητοποίησε ἀκόμη.

Στὸ δυσμικὸ ἀέτωμα λείπει κάθε ἠρεμία. Ἐκεῖ γίνεται χαλασμὸς κόσμου. Τί συμβαίνει; Μιὰ ἱστορία πολὺ ρωμαΐκη. Θαρρεῖ κενὶς πὼς διαβάζει στὶς ἐφημερίδες σημερινὴ «παρεξήγηση», καὶ μολαταῦτα πρόκειται γιὰ τὸν πιὸ παληὸ ἑλληνικὸ μῦθο.. Εἶνε ὁ καυγᾶς τῶν Λαπιθῶν καὶ τῶν Κενταύρων, ποὺ ἐξεμεταλλεύθη στὸ ἔργο του καὶ ὁ ἑλληνοκαλλιτέχνης τοῦ χαλκοῦ συμπλέγματος ποὺ στολίζει τὸν κῆπο τῶν Μουσῶν στὸ Σύνταγμα. Μέγας καυγᾶς, ποὺ λέτε, γιὰ γυναικοδουλειά. Ὁ Πειρίθους, ὁ βασιλεὺς τῶν Θεσσαλῶν Λαπιθῶν, παντρεύεται τὴ Δηϊδάμεια. Μιὰ κοπέλλα ἐξόχου καλλονῆς, μὰ τὴν ἀλήθεια. Εἶχε τὴν εὐγένεια λοιπὸν νὰ καλέσῃ στὸ γλέντι τοὺς γείτονάς του Κενταύρους. Αὐτοὶ ἔτρεξαν... μὲ τὰ τέσερα στὸ γάμο, φάγανε, ἤπιανε καὶ μεθύσανε. Καὶ τότε ἔγινε ἡ παρεξήγηση. Μόλις ἤρθαν στὸ κέφι, μερακώθηκαν, ἀγρίεψαν καὶ ἄπλωσαν χέρι στὶς γυναῖκες, καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα στὴ νύφη. Καὶ μόνο στὶς γυναῖκες; Στὸ σύμπλεγμα τοῦ ἀετώματος εἶνε καὶ ἕνας τέτοιος ἀλογάνθρωπος, ποὺ ἄρπαξε ἕνα ὡραῖο ἀγόρι, καὶ πολεμᾷ νὰ τὸ ρίξῃ στὴν πλάτη του νὰ τὸ ἀπαγάγῃ! Αὐτοὶ οἱ ἀλογάνθρωποι φέρθηκαν μολαταῦτα ἀπολύτως γαϊδουρινά. Καὶ ὅπως ἦτο φυσικόν, ὁ γάμος τοῦ Πειρίθου μετεβλήθη σὲ γάμο τοῦ Κουτρούλη. Τὸ τί ἐπηκολούθησε δὲ λέγεται. Ὁ γαμπρὸς βαράει μ' ἕνα τσεκοῦρι κατακέφαλα τὸν κένταυρο Εὐρυτίωνα, ποὺ ἀγκάλιασε γιὰ καλά τὴ νύφη, κι' αὐτὴ ἡ καημένη, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια του, τοῦ ξερριζώνει τοῦ κενταύρου τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλιά. "Ενας Λαπίθης μαγγανίζει μὲ μιὰν «χειρολαβὴν», ἀξίαν τοῦ Τζὶμ Λόντου, τὸ κεφάλι ἑνὸς κενταύρου, ὁ ὁποῖος γοματισμένος ἀπὸ τὸν πόνο δαγκάνει τὸ χέρι τοῦ Λαπίθου, κι' αὐτὸς τσιρίζει. Μέγας καυγᾶς σ' ὅλο τὸ ἀέτωμα. Εἶνε ἕνας κένταυρος ἀπὸ τὴν ἀριστερὰ πτέρυγα, ποὺ ἄρπαξε ἀπὸ τὴ μέση μιὰ Λαπιθίδα, χάρμα εἰδέσθαι. Μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι τῆς σφίγγει τὸ στῆθος καὶ μὲ τὸ δεξὶ μπροστινὸ ἀλογοπόδαρό του, πολεμᾷ νὰ τὴ ρίξῃ στὴν πλάτη του. Ἡ κοπέλλα — εἶνε τόσο ὡραία, ὥστε ἀμέσως δικαιώνει κανεὶς τὸν ἀπαγωγέα της — ἀγωνίζεται μὲ τὰ δυό χέρια νὰ ἀποσπάσῃ τὸ χέρι τοῦ κενταύρου ἀπὸ τὸν κακοπαθοῦντα μαστόν της. Εὐτυχῶς εἶνε ἐκεῖ ὁ Θησεύς, τὸ πρωτοπαλλήκαρο τῆς Ἀθήνας, ὁ ὡραιότερος ἱπποτικὸς τύπος τῆς μυθολογίας μας, καὶ κατεβάζει μιὰ μπηχτὴ στὸν μεθυσμένον ἀλογάνθρωπο.

Στὴ μέση αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ καυγᾶ, ποὺ νομίζεις πως ἀκοῦς τὸν πάταγο καὶ τὶς σκληρὲς τῶν γυναικῶν καὶ τὶς κραυγὲς τοῦ ἄλγους, στέκεται ὁ 'Απόλλωνας. "Αχ, τί θαυμάσιος ποὺ εἶνε αὐτὸς ὁ πελώριος 'Απόλλωνας! Εἶνε κι' αὐτός, ὅπως ὁ Ζεὺς τοῦ ἄλλου ἀετώματος, ἤρεμος καὶ θεϊκὴ γαλήνιος. Ἀλλὰ πόσο θεϊκὴ περηφάνεια στὸ ἐξαίσιο πρόσωπό του. Πόση μεγαλοπρέπεια στὸ ἄπλωμα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ του, φανέρωση! Ὁ 'Απόλλωνας τοῦ δωσμικοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ τοῦ 'Ολυμπίου Διός τῆς 'Ολυμπίας εἶνε ἀληθινὰ ἕνα ἔργο κατακτητικό. Ὁ καλλιτέχνης ποὺ τὸ σήκωσε μπόρεσε μὲ τὰ πιὸ ἁπλᾶ μέσα νὰ δώσῃ τὰ πιὸ μεγάλα ἀποτελέσματα.

Βγήγαμε ἀπὸ τὸ Μουσεῖο γεμᾶτοι ἀπὸ τὴ γλυκειὰ κατάθλιψη ποὺ ἀφήνει στὸν ἄνθρωπο ἡ μεγάλη τέχνη. 'Απ' ἔξω ἁπλωνότανε τὸ ὡραιότερο τοπίο τῆς 'Ελλάδας, ἡ κοιλάδα τῆς 'Ολυμπίας, στεφανωμένη ἀπὸ τοὺς πιὸ λυρικοὺς λόφους τοῦ κόσμου. "Ενα νέο χωριὸ ἔχει φυτρώσει ἐκεῖ, πλάϊ στὰ ἱερὰ ἐρείπια. Μικρὰ ἀγόρια βόσκιζαν κατσίκια πάνω στὸ χορτάρι ποὺ σκεπάζει τὸ ἀρχαῖο Στάδιο. "Ενας μικρὸς καλπάζει πάνω σ' ἕνα σαμαρωμένο μουλάρι σὰν τρελλός.

— Λιάκο, μπρέεεε!

Μιὰ γυναῖκα φωνάζει ἀπ' ἕνα παράθυρο, καὶ ἡ ἀρχαία 'Ηχώ, ποὺ ἀπαντοῦσε στὴ Στοὰ τῆς 'Ηχοῦς μὲ τὰ ἑφτὰ της στόματα, ξαναλέει τὸ λόγο ἀπὸ τὶς ὄρθιες πλαγιὲς τοῦ Κρονείου.

— Λιάκο, μπρέεε!

Τὸ μέρος ἐτοῦτο ὠνομαζότανε ἀπὸ τὸ Μεσαίωνα κι' ἐδῶ «Ἀντιλαλος». "Ενας γάμος γίεται, καὶ τοῦτη τὴ φορὰ δὲν εἶνε ἡ 'Ιπποδάμεια, οὔτε ἡ Δηϊδάμεια. Εἶνε μιὰ χωριατοπούλα ποὺ παντρεύεται μὲ τὸ παλληκάρι της. Οἱ καλεσμένοι δὲν εἶνε Ἱπποκένταυροι. Εἶνε κι' αὐτοὶ παλληκάρια ἀπὸ τοῦ γαμπροῦ τὸ χωριό. Ροβολᾶνε πάνω στὰ μουλάρια καὶ στ' ἀλόγατά τους, ποὺ εἶνε στολισμένα μὲ πολύχρωμα ὡραῖα χαλιὰ καὶ γυαλίζουν τὰ φάλαρά τους. Τραγουδᾶνε τοῦ γάμου τὰ τραγούδια. Οἱ μουσικάντες, κλαρίνο, ταμπουρᾶς καὶ βιολί, παίζουν κι' αὐτοὶ καβάλλα, κ' ἡ πομπὴ προχωρεῖ χαρμόσυνη, πολύχρωμη καὶ ἀστραφτερὴ μέσα στὸ γοητευτικὸ τοπίο. Τὰ κορίτσια τῆς ἐκδρομῆς μας πήγανε καὶ στολίσανε τὴ νύφη, κι' ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτάκι της χόρευαν τὰ παλληκάρια κ' οἱ κοπέλλες.

"Ενας χορὸς σοβαρὸς σὰν ἱεροτελεστία, μὲ ρυθμοὺς αὐστηροὺς καὶ ὡραίους σὰν τὸ ρυθμὸ τοῦ 'Απόλλωνα ποὺ κινεῖται στὸ δυσμικὸ ἀέτωμα. Εἶδα δυὸ παλληκάρια νὰ σέρνουν αὐτὸ τὸ χορό. Καὶ ἡ χάρη τῶν κινήσεων, καὶ ἡ πειθαρχημένη ἐλευθερία τῶν ρυθμῶν των εἶχε τόσην τελειότητα, ποὺ ἡ καρδιά μου γέμισε μὲ τὴν ἴδια αἰσθητικὴ χαρά, ποὺ μοῦδωσε πρὶν ἀπὸ λίγο ὁ 'Ερμῆς τοῦ Πραξιτέλους καὶ ὁ 'Απόλλωνας μέσα στὸ Μουσεῖο. "Ηταν ἡ τέχνη ποὺ ὡραιοποιοῦσε πάλι τὴ ζωή, καὶ τῆς ἔδινε τὴν αἰσθητική της δικαίωση. Θαρρῶ πὼς μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε ἄφοβα: καὶ τὴν βιολογική της δικαίωση.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ὁ Τύπος εἰς τὴν Ἰταλίαν

Διατί ἀπηλάθην ἐξ Ἰταλίας

Ἀποκαλύψεις δημοσιογράφου

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Βήματος τοῦ Σικάγου» κ. Δαυὶδ Ντάρα, ἀπελασθεὶς πρὸ ἡμερῶν ἐξ Ἰταλίας ἀποκαλύπτει κατωτέρω λίαν ἐνδιαφέροντα πράγματα:

Ὁ Μουσσολίνι περιβάλλει μὲ μεγαλυτέραν μυστικότητα τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα φοβεῖται ὅτι δὲν θὰ ἐξαγοραστοῦν εἰς χρεωκοπίαν τὴν φασιστικὴν δικτατορίαν. Οὐδεὶς δύναται σήμερον νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν περὶ τῶν Ἰταλικῶν οἰκονομικῶν ἢ περὶ τῶν ἀφρικανικῶν περιπετειῶν τοῦ κ. Μουσολίνι. Μόλις ἔφθασα εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα τῆς Γαλλίας, ἀφοῦ διῆλθον 24 ὥρας εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἰταλικῆς ἀστυνομίας, διότι προσεπάθησα νὰ μεταδώσω εἰς τὸ κοινὸν τὰ ἀληθῆ γεγονότα.

Ἀπηλάθην ἐκ τῆς Ἰταλίας, κατόπιν ειδικῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ Μουσσολίνι προσωπικῶς, χωρὶς νὰ μοῦ δοθοῦν ἐξηγήσεις. Τρεῖς ὥρας μετὰ τὴν σύλληψίν μου ἐπεβιβάσθην ἁμαξοστοιχίας καὶ μετὰ 20 ὥρας εὑρισκόμην εἰς τὰ σύνορα. Δὲν μοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὰς ἀμερικανικὰς ἀρχάς, οὔτε κἂν νὰ μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ νὰ παραλάβω τὰ ἐνδύματά μου.

Πέντε ἄλλοι δημοσιογράφοι ἀπηλάθησαν, κατὰ παρόμοιον τρόπον, ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὸν Μάρτιον, διότι δυσηρέστησαν τὸ Γραφεῖον Τύπου καὶ Προπαγάνδας τοῦ Μουσσολίνι, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ γαμβρός του κόμης Τσιάνο.

Ἡ ἀπέλασίς μου ἔγινε τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς ἀποστροφῆς τοῦ Μουσσολίνι πρὸς τὴν «λεγομένην κοινὴν γνώμην», εἰς τὸν ἐν Σαρδινίᾳ ἐκφωνηθέντα λόγον του. Εἶχον τηλεφωνήσει δύο ἄρθρα εἰς τὸ Λονδῖνον, διότι ἡ λογοκρισία καθίστα ἀδύνατον τὴν μεταβίβασίν των τηλεγραφικῶς. Τὸ ἓν ἀφεώρα οἰκονομικὰ γεγονότα τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ἄλλο τὴν ἀντίθεσιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἀφρικανικὴν ἐκστρατείαν. Τὴν ἰδίαν νύκτα ἔστειλα τηλεγράφημα περὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ Μουσσολίνι εἰς τὴν Σαρδηνίαν, προσθέσας ὅτι ἡ Σαρδηνία ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐπιστράτευσιν. Πράγματι δέ, τὸ μεταγωγικὸν «Καλιάρι», τὸ ὁποῖον ἐγράφη εἰς τὸν Τύπον ὅτι εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ δύο ἡμερῶν, εὑρίσκετο ἀκόμη ἐκεῖ ὅταν ἔφθασεν ὁ Μουσσολίνι.

Μετὰ δύο ἡμέρας μετέβην εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου, ζητῶν τὴν ἄδειαν νὰ μεταβῶ μὲ τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἐρυθραίαν. Μοῦ ἠρνήθησαν κατηγορηματικῶς. Μετὰ δύο ἡμέρας συνελήφθην καὶ ἀπηλάθην.

Τρεῖς ἐκ τῶν πέντε δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἀνέφερα προηγουμένως, ἀπηλάθησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἦσαν Γερμανοὶ καὶ ὁ ἕνας Αὐστριακός. Ἐπὶ πλέον, ὑπάρχει μακρὸς κατάλογος ἐφημερίδων, ἡ κυκλοφορία τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τοῦτο διὰ νὰ διασπείρωνται ἰδέαι διαφορετικαὶ τῶν δικτατορικῶν, μεταξὺ τῶν 42.000.000 ὑποδουλωμένων Ἰταλῶν.

Οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται νὰ παραμένουν ἐν Ἰταλίᾳ, ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουν τὰ τηλεγραφήματά των κατὰ τρόπον ποὺ νὰ μὴν ἀντιστρατεύωνται τὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας ὁ Γραφεῖον Τύπου καὶ Προπαγάνδας θέλει νὰ μεταδίδῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. "Αν παραβοῦν καὶ κατ' ἐλάχιστον τὴν γραμμὴν αὐτήν, καλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον Τύπου καὶ ἀπειλοῦνται.

Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέρας πιέσεις. Ἐπὶ παραδείγματι, τελευταίως ἐξεδόθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου θεωρεῖται προσβολὴ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν ἡ μετάδοσις πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως, μετακινήσεως στρατευμάτων ἐξ ἑνὸς σημείου εἰς ἄλλο, γυμνασίων ἢ παντὸς ἄλλου ἀφορῶντος τοιαύτας ὑποθέσεις. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλονται αὐστηραὶ ποιναί. Ὁ νόμος αὐτὸς κρέμαται ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν νὰ φυλακισθοῦν ἂν ὁμιλήσουν περὶ ἐπιστρατεύσεως. Λειτουργεῖ ἰδιαιτέρως ἐναντίον τῶν νεοδιορίζομένων ἀνταποκριτῶν καὶ τῶν δημοσιογράφων τῶν προερχομένων ἐκ μικροτέρων χωρῶν, τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία δύναται νὰ ἀπειλήσῃ.

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὁ ἀνταποκριτὴς Ἀμερικανικοῦ πρακτορείου παρηκολουθεῖτο στενῶς ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν ἀστυνομίαν. Πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους, ὁ ἀνταποκριτὴς μιᾶς ἡμερησίας ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου κατηγορήθη ὅτι ἔστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὸ πληροφορίας περὶ Ἰονίου. Ροβολᾶνε πάνω στὰ μουλάρια καὶ στ' ἀλόγατά τους, ποὺ εἶνε στολισμένα μὲ πολύχρωμα ὡραῖα χαλιὰ καὶ γυαλίζουν τὰ φάλαρά τους. Τραγουδᾶνε τοῦ γάμου τὰ τραγούδια. Οἱ μουσικάντες, κλαρίνο, ταμπουρᾶς καὶ βιολί, παίζουν κι' αὐτοὶ καβάλλα, κ' ἡ πομπὴ προχωρεῖ χαρμόσυνη, πολύχρωμη καὶ ἀστραφτερὴ μέσα στὸ γοητευτικὸ τοπίο. Τὰ κορίτσια τῆς ἐκδρομῆς μας πήγανε καὶ στολίσανε τὴ νύφη, κι' ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπιτάκι της χόρευαν τὰ παλληκάρια κ' οἱ κοπέλλες.

"Ενας χορὸς σοβαρὸς σὰν ἱεροτελεστία, μὲ ρυθμοὺς αὐστηροὺς καὶ ὡραίους σὰν τὸ ρυθμὸ τοῦ 'Απόλλωνα ποὺ κινεῖται στὸ δυσμικὸ ἀέτωμα. Εἶδα δυὸ παλληκάρια νὰ σέρνουν αὐτὸ τὸ χορό. Καὶ ἡ χάρη τῶν κινήσεων, καὶ ἡ πειθαρχημένη ἐλευθερία τῶν ρυθμῶν των εἶχε τόσην τελειότητα, ποὺ ἡ καρδιά μου γέμισε μὲ τὴν ἴδια αἰσθητικὴ χαρά, ποὺ μοῦδωσε πρὶν ἀπὸ λίγο ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους καὶ ὁ 'Απόλλωνας μέσα στὸ Μουσεῖο. "Ηταν ἡ τέχνη ποὺ ὡραιοποιοῦσε πάλι τὴ ζωή, καὶ τῆς ἔδινε τὴν αἰσθητική της δικαίωση. Θαρρῶ πὼς μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε ἄφοβα: καὶ τὴν βιολογική της δικαίωση.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ" ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μόνιμος ἀνταποκριτὴς τῆς «Πρωΐας»—ὁ Βόρειος, ὅπως εἶνε ἀπὸ μακροῦ γνωστὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας—μετέβη εἰς δημοσιογραφικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Γιουγκοσλαυίαν. Εἰς σειρὰν ἀνταποκρίσεών του, τῆς ὁποίας ἡ δημοσίευσις ἀρχεται σήμερον, ὁ ἀπεσταλμένος μας ἐξετάζει τὴν κατάστασιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἰς τὰ Βαλκάνια. Ἀρχὴ γίνεται ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἰδοὺ κατωτέρω ἡ πρώτη ἀνταπόκρισις:

Ιον

ΣΟΦΙΑ, Ἰούνιος. —"Οταν περνᾷ κανεὶς τὴν Βαλκανικήν, θυμᾶται μερικὰ σχέδια τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας. Καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Σάββα, τοῦ ξεχασμένου πλέον ἐκείνου φιλικοῦ «μπίνμπαση», ποὺ παρουσίαζε τὴν ἐξέγερσιν κατὰ τῶν Τούρκων ὑπὸ μορφὴν διαδοχικῶν τοπικῶν ἐπαναστάσεων, παμβαλκανικῶν εἰς ἔκτασιν καὶ συντόμων εἰς χρόνον, ἱκανῶν νὰ σαρώσουν κάθε ἀντίδρασιν τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ φαντασίωσις ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε αἱ ὑποβόσκουσαι εἰς ὅλους τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς τάσεις πρὸς δημιουργίαν ἐθνικῶν κρατῶν ν

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Πατησίων). «Ο πειρασμός».

ΑΚΡΟΠΟΛ (Φιλοπάππου). Λαγός. Λάμψη «Πάντα ἐκείνη καὶ ἡ ἄλλη».

ΑΛΗΚΙΣ (Πατησίων). «Ἀγάπη ἀπὸ ἀπόψη».

ΑΛΚΙΟΝ. «Ἡ νυκτερίδα».

ΑΛΚΙΟΝ (Παγκρατίου). «Ἐλᾶμε Βιολετ».

ΑΛΚΥΟΝΕΣ (Ἀμπελόκηποι). «Ἀγάπη Μαντρᾶ (Ἀττική). Πρεμιέρα. Νέον πρόγραμμα.

ΜΑΡΙΑΝΖ. Χεσέφ—Πετρόβιτς. (Φίλοι Μαρίκας Κοτοπούλη). «Λάμψη Φιλιώς Περλέ». «Κοζάκοι».

ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Ὁλα νέα».

Κινηματογράφοι

ΕΚΦΕΣΙΣ ΣΑΠΡΕΙΟΥ. «Ἐπὶ πειρῶματι ΣΤΑΣΙΟΝ. «Ὁλα ἑνέργειες μιᾶς ἀγάπης».

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ ἀγάπη μᾶς».

ΑΙΓΙΔΑ. «Ἡ ἀγάπη».

ΑΛΑΝΤΙΣ. «Ἐρωτικὲς ἀναβολές».

ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τόρδα». «Ἡ μεγάλη πολεμικὴ ἐπιδρομή».

ΒΙΚΤΩΡ. «Ἐπὶ ἀπόδοξι τῆς Βιέννης».

ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἡ μυστικὴ τῶν Βορυνσεφ».

ΕΛΛΑΣ. «Μὲ ἀφορμὴ ἀπὸ ἀγάπη».

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Βαρκαρόλα».

ΕΜΠΡΟΣ. «Πρωτοπόρος ἀνθρωποκτόνος».

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. «Τόρδα».

ΚΑΛΛΙΠΟΛ. «Ἐπὶ ἀφορμῇ τῆς μεσοπολέμου».

ΚΥΡΕΛΗ Σ. «Ξένος Ἔρωτας».

ΛΥΡΑ. «Ἀκρόπολις».

ΛΥΡΕΛΕΙ. «Τόρδα».

ΛΥΡΕΛΕΙ. «Ἀκρόπολις».

ΛΥΡΕΛΕΙ. «Ἀκρόπολις».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ὁμὸς καὶ κόσμος».

ΜΑΙΖΟΝ ΔΕ ΠΑΡΙ. «Ἀγάπη ἀπὸ ἀπόψη».

ΜΥΡΙΑΝ (Ν. Ἰωνία). «Ἡ Ἀγάπη Δι-κτύου».

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Κλεκὲς Μάγκας».

ΟΔΕΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἀγάπη».

ΠΑΛΛΑΣ (Ἀμπελόκηποι). «Ἡ Σουλτάνα».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Τρελλὴ Τρουβαδοῦρος».

ΠΟΥΚΙ (Πατησίων). «Ὁ κακὸς Σοῦλας».

ΡΕΞ. «Ἀγάπη».

ΡΟΥΜΕΛΗ. «Ἐπὶ μυστηρίου τῆς κόκκινης βίλλας».

ΣΑΒΟΥΑ. «Ἀγάπη». Ἀνοιξιάτικο σὲ μικρὸ σανατόριο».

ΣΤΡΑ. «Μαστρομαλῆς».

ΣΥΛΛΟΝ. «Ἐρωτικὴ Ἀγάπη».

Πειραιεὺς καὶ Προάστειον

ΔΙΑΝΑ (Π. Φάληρον). «Ἡ ἀγάπη τῆς Γκρέτα (Ν. Φάληρον). «Ἡ κυρία τοῦ Ἀπόλλωνος».

ΕΛΛΑΣ (Κοκκινιᾶ). «Ἐπὶ μιᾶ νυχτὶ ἐρωτεύθηκε».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ/550 μ.). 19.05. Πλακὰ μουσικὴ σὲ ἀκορντεόν. (Πόζνταν, Πράγα). 19.20 μ.μ. Τραγούδια Μοσχάς. 19.45. Ἀπὸ τὴν Ὀπερέτα Ἀθήνας. 20.15. Ἔργο τοῦ Ἀ. Ἀρτοῦρ. 21.15. Ἔργο τοῦ Ἀ. Ἀρτοῦρ. 21.45. Ἔκφ. ἀπὸ ἔργο τοῦ Ἀ. Ἀρτοῦρ. 22.15. Ἔκφ. ἀ. γιὰ βιολὶ καὶ πιάνο, τοῦ Σοῦμαν. 11.30 Ἀπόγευμα.

ΒΙΕΝΝΗ. (532 ΚΗΖ/564 μ.). 8.30 μ. Συναυλία. 10.20 Ἀπόγευμα. Ἐπιστροφὴ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΣ (556 ΚΗΖ/539 μ.). 8.15 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Ἀμβούργο.

ΛΕΡΜΑΝ ΠΑΚΙΣΤ (191 ΚΗΖ/1571 μ.). 12.10 μ.μ. Ἀπὸ τὴν Ἀγία Τζόαν Ὄρκ.

ΛΜΒΟΥΡΓΟ (1571 ΚΗΖ/231 μ.). 6. Μουσικὴ μπαλλάντα.

ΣΤΟΥΓΚΑΡΤ (574 ΚΗΖ/523 μ.). 11.30 μ.μ. Ἔργο τοῦ Ἀ. Ἀρτοῦρ. 12. Μουσικὴ Σουμπέρ.

ΛΙΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΟ (658 ΚΗΖ/456 μ.). 12.30 μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὸν Δόνιζερ τοῦ Ἀ. Ἀρτοῦρ.

Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιφρονᾶς καὶ Σκιπίου 51

ΕΣΠΕΡΟΣ

Σήμερον τὸ ἀριστούργημα.
Ὁ πιὸ εἰαφρυστικὸ—τὸ πιὸ συγκινητικὸ—τὸ πιὸ τὸ ρομάντζο μιᾶς ἀγάπης, ποὺ ἡ φλόγα της ἄναψε μὲ τὴν νοχτα, ἐσκόρπισε τὴν λάμψη τῆς καὶ ἐπέλασε τὴν ἡ ἴδια νοχτα.

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Πρωταγωνιστοῦν
ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΛΙΧ
ὁ ἀλθηθὸς γίγας τῆς τέχνης
ΛΥΝΤΑ ΜΠΛΑΡΟΒΑ
τὸ νέο ἀστέρι ποὺ μεσουρανεῖ. Μουσικὴ ΟΦΕΝΜΠΑΧ

ΓΚΛΟΡΙΑ

ΣΙΝΕ ΒΑΡΙΕΤΕ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΒΟΡΟΝΤΣΕΦ
τὸ περίφημο ἔργο
ΜΠΡΙΓΚΙΤΤΕ ΧΕΛΜ
καὶ τὸν
ΖΑΝ ΜΥΡΑ
Μέρος Β'
3 τελευταῖαι ἡμέραι τῆς καταπλήκτικῆς ἀλληγορίας τῶν ΚΙΝΕΖΩΝ
καὶ τὸ ἐκφραστικὸ ἀνωμέτρο ΠΑΤΑΝΙ ΕΤ ΒΟΙΖΟΝ

ΑΘΗΝΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΠΩΣ ΕΣΒΥΣΕ ΜΙΑ ΑΓΑΠΗ
POUR UNE NUIT D' AMOUR
μὲ τὴν
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΟΥΙΣΒΑΝ
καὶ τὸν
ΤΖΩΝ ΜΠΟΛ
«ΜΗΝΥΤΑΡ»

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἡ νέα ἐπιχείρησις Ἀνδρ. Ζαγορᾶτου ἐν Μεθάνοις, μὴ φείδοντος οὐδενὸς πρὸς ἐπιτυχίαν, ἐξελίσσεται ἐπιτυχῶς. Πανεπιστημιακοὶ διδάσκαλοι, ἐπιστήμονες τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, ἐξ ἑκάστου τῶν ὁποίων ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια ἐπεδείχθη ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἐν λόγῳ ἐπαγγελμάτων ἐν τῷ Κατεστήματι Α. ΝΗΣΙΩΤΗ, ἀνοιχθέντι τὸ νέον, πολυτελοῦς κτιρίου Ἀνδρ. Ζαγορᾶτου.

Ἡ Ἀνω πολυτελὴ αἴρεσις, ἡ ἐρίσκουσα ἐκτεθειμένα εἰς τὴν προθήκην κοσμήματα τοῦ κτιρίατος Α. ΝΗΣΙΩΤΗ, ἐπιτυγχάνει ἐπιτυχῶς τὴν ὁλίγου ἐνάρξαν τῶν ἐν λόγῳ ἐργασιῶν τῆς νέας ἐπιχειρήσεως.

(ΑΠΤΣ.)

ΣΛΑΝΤΚΑΡΟΒΑ

ΚΡΕΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΑΛ ΝΤΕ ΣΟΥΙ-ΔΕ σχέδια μοντέρνα καὶ ποιότης πεζοπόρεν παπλωμάδες Α. Ε. «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22.

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
WESTINGHOUSE

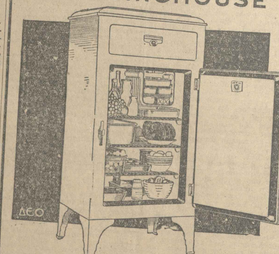

ΔΕΟ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ Κόσμου

Τὸ ἔγκλημα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν λογιῶν ὅτι ὁ θεγγίζλος δὲν εἶναι ὁ διαπράξας τὸ ἔγκλημα τῆς ἀπιστοσύνης τῆς μιᾶς ἀπόφασης πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Παρισίοις ὁ Ἕλληνος Ἀθή ἡ ἀναγνώρισις ὁ ἔγκλημα τοῦ πόσος ἔδωσε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὸν τὴν ἀπιστολὴν ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐν Ἀθήναις «Νέων Νέων», τοῦτο τὸ ἐγκαινιν ἔβη ἡ δημοσία γνώμη. Τὴν ἐμπιστοσύνη τὴν εἶχεν ὁ ἀρχισταὶ ἀπὸ καὶ κανεὶς ἄλλος. Ὁ ἐν Πολίτης δὲν ἐκόλαε, βέβαια, τὸν ἀπιστολμένον τῆς ἀόγκα φαίνεται ὁ ἀνὴρ ἐν τοῦ ἐμπιστεύθη τὴν ἀνεκαν τὸν ὁ Βενιζέλος τὴν ἀνεκαν τὴν ἐπίσης γνωστὴν μανία τὴν ἐπίσης ἀνεκαν τὴν ἀνεκαν τὴν ἐπίσης ἀνεκαν τὴν ἐπίσης ἀνεκαν τὴν ἐπίσης

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΕΛΑΤΤΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΙΤΑΛΟΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. (Ἀθην. Πρακτ.). — Αἱ ἐφημερίδες εἰς τὰ σημερινὰ κύρια αὐτῶν ἄρθρα, διερμηνεύουν τὴν ἀνησυχίαν ἥτις ἐπικρατεῖ μεταξὺ των ἐδῶ πολιτικῶν κύκλων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ, ὡς ἀπεκαλύφθη διὰ τῶν τελευταίων συνομιλιῶν Ἔντεν—Μουσσολίνι.

Οἱ «Τάϊμς» γράφουν:

«Ὁ κ. Μουσσολίνι, εἶνε προφανῶς ἀποφασισμένος νὰ δράσῃ κατὰ τὸν μᾶλλον ἐνεργητικὸν τρόπον ἔναντι τοῦ Αἰθίοπος αὐτοκράτορος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξασφάλισιν εἰδικῆς προνομιούχου θέσεως εἰς Ἀντίς Ἀμπέμπα, τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ μονάρχης οὗτος εἶνε ἀπίθανον νὰ παραχωρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τίποτε δὲν προέκυψεν ἐκ τῆς φιλόφρονος ἀποπείρας τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐπεδείξξε νὰ δημιουργήσῃ μᾶλλον φιλειρηνικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἠρεμωτέρας ἀντιλήψεις, ἐὰν καὶ εἰς ἄλλα ἐπίπεδα ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἔντεν εἰς Ρώμην, ἀπέλιξεν εἰς μίαν καλὴν συνεννόησιν».

Τὰ «Νέα Χρονικὰ» γράφουν:

«Ὁ κ. Ἔντεν θὰ δυνηθῇ μόνον νὰ ἀναφέρῃ εἰς τοὺς Παρισίους ὅτι τὰ ἀσήμαντα ἐκεῖνα μεθοριακὰ ἐπεισόδια τῆς Σομαλίας, προσέλαβον τὴν μορφὴν συγκεκριμένων ἀξιώσεων περὶ παραχωρήσεων πρὸς τὴν Ἰταλίαν, αἵτινες ἂν ἐπραγματοποιοῦντο, θὰ ἐσήμαιναν τὴν πλήρη ὑποδούλωσιν τῆς Αἰθιοπίας».

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Ὁδηγοῦ» γράφει:

«Ὁ κ. Μουσσολίνι, δὲν δεικνύει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ δεχθῇ οἱονδήποτε εἶδος διακανονισμοῦ ἢ συμβιβασμοῦ ὅστις θὰ ἄφηνε τὴν Ἀβησσυνίαν ἀνεξάρτητον κράτος».

Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» γράφει:

«Ἐκεῖνο, ὅπερ εἶνε ὑπὸ διαμφισβήτησιν κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, εἶνε ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία, τοῦ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐλευθέρου Ἀφρικανικοῦ κράτους. Ὁ θαυμασμὸς, τὸν ὁποῖον προεκάλεσε πάντοτε τὸ ἔργον τοῦ κ. Μουσσολίνι διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἰταλίας, δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν ἀσκουμένη πολιτικὴ του καὶ ἡ μόνη ἤδη ἀπομένουσα ἐλπὶς εἶνε ἡ ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπιδίωξις συμβιβαστικῆς λύσεως».

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἰταλίας, μόνον ἓν στρατιωτικὸν προτεκτοράτον δύναται νὰ διευθετήσῃ τὴν κατάστασιν. Ἡ Ἀγγλία ἐπενέβη μὲ τὴν μοναδικὴν ἐλπίδα τῆς παρεμποδίσεως ἑνὸς πολέμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξέλιξις λόγῳ τῶν μεγάλων δυσχερειῶν τοῦ κλίματος καὶ τοῦ ἐδάφους, εἶνε ἄθλιος. Ἡ μακρὰ παράτασις τοῦ πολέμου θὰ εἶχεν ἐπικίνδυνον ἀντίκτυπον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς Κ. Τ. Ε.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα εἰς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον», ὅτι ἡ ἀβησσυνιακὴ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ τηρήσῃ στάσιν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἔντεν.

«Οὕτω, λέγει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς, ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπᾳ δὲν θὰ προβάλουν πιθανῶς καμμίαν ἀντίρρησιν περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν διευκολύνσεων εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀρκεῖ αὐταὶ νὰ μὴ ἀποτελοῦν ἀπειλὴν ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἀβησσυνίας».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ Τύπος δοκιμάζει τὴν σοβαρότητα τοῦ διεθνοῦς ἀντικτύπου, τὸν ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἡ ἀποτυχία τῶν διαπραγματεύσεων Ἔντεν—Μουσσολίνι.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», ἡ Ἀγγλία θὰ καταβάλῃ καὶ νέας προσπαθείας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προλάβῃ τὴν ἐνδεχομένην ἀποχώρησιν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὴν Κ.Τ.Ε. τὴν 25ην Αὐγούστου, ὁπότε θὰ συζητηθῇ ἡ Ἰταλοαβησσυνιακὴ διαφορά.

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ κ. Ἔντεν, ἐπιστρέψαντος ἤδη ἐκ Ρώμης, θὰ περιστραφοῦν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Χάγης ὅτι ἡ Ἰταλο - αἰθιοπικὴ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ συνῆλθε σήμερον εἰς Σβέριγκ.

ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Ο ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη καὶ ὑπογράφεται συντακτικὴ πράξις διὰ τῆς ὁποίας συγκροτεῖται Ἀνώτατον Πολεμικὸν Συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως, τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑφυπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, Οἰκονομικῶν, Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας.

Τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα ὀργανώσεως, συντάξεως καὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, μελετᾷ τὸ Ἀνώτατον Πολεμικὸν Συμβούλιον, ὡς ἔλεγε τὸ ἰσχύον μέχρι τοῦδε τὸ κατὰ τὴν ἀβησσυνικὴν ἐκστρατείαν καὶ τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητος τῆς Ἀβησσυνίας».

Ἡ μόνιμος ἐπιτροπὴ στρατιωτικῶν προμηθειῶν ἔχει ἁρμοδιότητα κατακυρώσεως ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη δι' ἑκάστην προμήθειαν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 3 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἐφ' ὅσον κρίνει τὰς τιμὰς τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δι' ἑκάστην προμήθειαν, μελετᾶται παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀν. Συμβουλίου Ἐθν. Ἀμύνης καταρτίζονται αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἁρμοδίου πολεμικοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς ὁποίας ἀνατίθεται ἡ κατακύρωσις τῶν διαγωνισμῶν διὰ προμηθείας ἄνω τῶν 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Περαιτέρω καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς κυρώσεως τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῆς συνάψεως συμβολαίων. Ἐπίσης καθορίζεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου εἰς καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως τῶν ἐπιτροπῶν παραλαβῶν.

Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Ρώμῃ νέα ἑλληνοϊταλικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου καὶ ὄχι ἀπὸ τῆς 13ης, ὡς ἀνακριβῶς ἀνέφερε τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Νοτιοσλαυΐας λήγει ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Αὐγούστου, αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν νέων θὰ διεξαχθοῦν ἐν Ἀθήναις, συγχρονιζόμεναι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη, εἰς ἣν μετέσχον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Χασσαπίδης, ὁ διοικητὴς τοῦ Α΄ Σώματος ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτάκος καὶ τινες ἁρμόδιοι τμηματάρχαι τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ Ὑπουργείου.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπετηρίδος τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ προσαρμογὴ αὐτῆς πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν κατόπιν τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν. Ἐπίσης ἐγένετο συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προαγωγῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δημιουργηθέντων κενῶν. Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ σήμερον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Διακανονίζομεν τὴν ἐπετηρίδα τοῦ στρατοῦ ἵνα τὴν προσαρμόσωμεν πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν λόγῳ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν στελεχῶν, διότι καθ' ὃν χρόνον τὸ συμβούλιον διετύπωσε ταύτην δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὴν ἀθρόαν ἔξοδον τῶν ἀξιωματικῶν. Τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον, διότι δέον νὰ ἐνεργηθοῦν τάχιστα αἱ προαγωγαί, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ γίνουν ἂν δὲν διακανονισθῇ ἡ ἐπετηρίς».

ΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ἐνώπιον τοῦ 2ου Πλημμελειοδικείου ἤρχισε χθὲς ἐκδικαζομένη ἡ μήνυσις τοῦ προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Βλαδιανοῦ ἐναντίον τῶν ἰατρῶν κ. κ. Λαμπαδαρίδη, Ἀνδριανάκου, Βλυσίδη, Δραν-δάκη, Ἀντωνιάδου, Εὐθυμίου καὶ Στασινοῦ, ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημήσει. Ὁ κ. Βλαδιανὸς δηλαδὴ, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐμήνυσε τοὺς ἀνωτέρω ἰατροὺς, μέλη αὐτοῦ, διότι θορυβήσαντες κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 1ης Ἰουνίου, τὴν ὁποίαν οὗτος διέλυσε, ἐδημοσίευσαν ἐπὶ τῆς τύπον πληροφορίαν περὶ καθαιρέσεώς του ἐκ τῆς προεδρίας τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, μὲ σκοπὸν τὴν δυσφήμησίν του.

Ὁ μηνυτὴς ἐξεταζόμενος ἐπ' ἀκροατηρίου ὑποστήριξε τὴν μήνυσίν του, τονίσας ἰδιαιτέρως ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν δημοσιευμάτων εἶνε δυσφημητικός. Πρὸς τὸν μηνυτὴν ἀπηυθύνθησαν ἐκ μέρους τῶν συνηγόρων καὶ τῶν ἰδίων κατηγορουμένων ἐρωτήσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν παράνομον ὑπ' αὐτοῦ λύσιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἐξακολουθήσεως ταύτης εἶτα ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν καθήρεσαν. Ὁ κ. Λαμπαρίδης μάλιστα ἀνέφερεν ὅτι ὁ κ. Βλαδιανὸς καθηρέθη καὶ ἄλλοτε ἀπὸ προέδρος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ἐδημοσιεύθη δὲ ἡ καθαίρεσις, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ δημιουργηθῇ ζήτημα συκοφαντικῆς δυσφημήσεως.

Μετὰ ταῦτα ἐξητάσθη ὁ μάρτυς Ἐμ. Καρζῆς καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὴν ὅην ἀπογευματινὴν ὁπότε καὶ πάλιν ἀνεβλήθη διὰ τὴν 5.30΄ μ. μ. σήμερον.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς πρὸς τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Μεταξᾶ περὶ μεταβολῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Πάντα τὰ γραφέντα εἶνε ἀνακριβῆ καὶ κακόβουλα. Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ροδόπουλος δὲν πρόκειται ν' ἀναστασταθῇ παρ' οὐδενός. Ἐφ' ὅσον — ἐτόνισεν ὁ κ. Κονδύλης — ἐγὼ τοῦλάχιστον εἶμαι Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὁ κ. Ροδόπουλος θὰ εἶνε Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Διότι ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰςτὸ στράτευμαγενικῶς καὶ εἰς ἐμὲ εἶνε πολύτιμος παραστάτης».

ΟΡΙΟΝ ΘΗΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζίσκος καταρτίζει νομοθετικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἔχοντες ἄνω τῶν 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευτικοὶ θὰ ἀπαλλάσσωνται τῶν καθηκόντων των.

Ο κ. Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΡΕΣΧΕΝ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ

ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΩ ΩΣ ΑΝΤΙΤΙΘΕΜΕΝΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΤΙΜΗΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΕΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐλήφθη μακρὰ τηλεγραφικὴ ἀπάντησις τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτου εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεως δι' οὗ ἐζητοῦντο παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις διὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ κ. Πολίτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Αἴσθημα βαθυτάτης ἀπογοητεύσεως προκαλεῖ τὸ νὰ βλέπῃ τις περιερχομένας εἰς τὴν δημοσιότητα ἰδιωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ δὴ περιεχομένου ἄκρως ἐμπιστευτικοῦ καὶ φερούσας τὴν σχετικὴν μνείαν, ἀπευθυνομένας δὲ εἰς πολιτικὰ πρόσωπα διαχειριζόμενα λεπτότατα ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ἔχοντα κατὰ συνέπειαν συνείδησιν τῶν κινδύνων, εἰς οὓς δύνανται νὰ ἐκθέσουν διὰ τοιούτων ἐνεργειῶν ὕψιστα συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

»Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν πεπολιτισμένῃ χώρᾳ ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησις τοιούτου εἴδους ἐπιστολῶν θεωρεῖται πρᾶξις ἀντιτιθεμένη εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἀτομικῆς τιμῆς.

»Δὲν δύναμαι ὅθεν ν' ἀποκρύψω τὴν βαθυτάτην λύπην, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ δημοσίευσις τοιαύτης ἐπιστολῆς, ἣν μοὶ ἐνέπνευσεν ἀποκλειστικῶς, ὡς δὲν παρέλειψα νὰ τονίσω ἐν αὐτῇ, ἡ ἀντίληψις ἣν ἔχω τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος, ὅπερ μοὶ ἐπιβάλλει νὰ ἐξάρω τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος εἰς στιγμὰς ἐξαιρετικῶς λεπτάς.

Καὶ ἡ λύπη μου αὕτη καθίσταται τοσούτῳ μᾶλλον βαθεῖα καθ' ὅσον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιεῖχε φράσεις δυσκόλους, μὴ νοητάς, ἄνευ περαιτέρω ἐξηγήσεων καὶ κατὰ συνέπειαν εὐχερῶς δυναμένας νὰ παρεξηγηθοῦν παρὰ τῶν μὴ ἐνημέρων. Εὐτυχῶς, ἡ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ περιγραφομένη κατάστασις ἔχει ἀπολύτως διεκρινισθῆ, ἀποκατασταθεῖσα πλήρως χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Μαξίμου κατὰ τὰ Βαλκανικὰ Συμβούλια τοῦ Ἰανουαρίου, τοῦ τέλους Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου καὶ καταδειχθέντος ὅτι ἡ ἑνότης τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως παραμένει ἀκλόνητος».

ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, αἱ διὰ τοῦ ὡς ἄνω τηλεγραφήματος παρεχόμεναι ἐξηγήσεις τοῦ κ. Πολίτη, θεωροῦνται ὡς θέτουσαι τέρμα εἰς τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς του ζήτημα.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΙΜΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΝΑ ΔΙΕΞΑΓΑΓΗ ΑΝΕΠΗΡΕΑΣΤΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ἡ κυβέρνησις θεωρεῖ ὑποχρέωσιν τιμῆς νὰ διενεργήσῃ τὸ δημοψήφισμα ἀπολύτως ἐλεύθερον καὶ τίμιον καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ὅτι κατ' αὐτὸ θὰ ἐκδηλωθῇ γνησίως ἡ λαϊκὴ θέλησις.

»Ἡ κυβέρνησις ἔχει πλήρη συναίσθησιν ὅτι διὰ ν' ἀποφευχθοῦν νέαι περιπλοκαὶ καὶ τεθῇ ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν καθεστωτικὴν διαμάχην ἐπιβάλλεται νὰ μὴν ὑπάρξῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφισβήτησις τοῦ ἀποτελέσματος του. Διότι ἂν ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν ἐγκυρότητα τοῦ δημοψηφίσματος οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τούτου, αἱ συνέπειαι διὰ τὸν τόπον θὰ εἶνε ὀδυνηραί».

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Τζῶν Θεοτόκης μᾶς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι ἄρθρον του, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Φ. Δραγούμη:

«Μὲ πραγματικὴν κατάπληξιν ἀνέγνωσα τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Δραγούμη, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Ἑστίαν» τῆς 25ης τρέχοντος μηνὸς, διότι δὲν ἀνέμενον ἀπὸ τὸν κ. Δραγούμην νὰ διαστρεβλώσῃ τόσον τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀβασίλευτον δημοκρατίαν, ἡ ὁποία εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔχει ἤδη ἐκπέσει.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναγράφεται τὸ περίφημον τροπάριον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐνόθευσε τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰουνίου 1935 καὶ ὅτι προέβη εἰς πιέσεις, εἰς ἔκδοσιν ἀναγκαστικῶν νόμων πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῶν ψηφοφόρων εἰς ἐκδήλωσιν ὑπὲρ αὐτῆς — οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον, διότι ἐὰν τοιοῦτό τι εἶχε συμβῆ, ἀσφαλῶς ὁ κ. Δραγούμης δὲν θὰ ἦτο σήμερον πληρεξούσιος Φλωρίνης, ἀλλ' ἔτι περισσότερον ἀναφέρει τὸν περίφημον ἀναγκαστικὸν νόμον περὶ ἐπανεκδικάσεως κτημάτων — ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐξηντλήθη δι' ἐπανειλημμένων δημοσίᾳ δηλώσεών μου, τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς ὁ κ. Δραγούμης δὲν θὰ ἔλαβε γνῶσιν καὶ δὲν θὰ εἶχε καιρὸν νὰ ἐρευνήσῃ οὐσιαστικῶς, διότι ἐὰν τὸ εἶχε πράξει δὲν θὰ ἔγραφε τοιαύτας ἀνακριβείας, διότι οὔτε ἐστερήθη οὐδεὶς τῆς στέγης του, οὔτε ἐστερήθη οὐδεὶς τοῦ κλήρου του, οὔτε πρόκειται νὰ στερηθῇ, ἀλλ' ἠναγκάσθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον μόνον διὰ τὴν τακτοποίησιν καὶ ἀναθεώρησιν κακῶς γενομένων διανομῶν. Ἐὰν ὁ κ. Δραγούμης ἐνεθυμεῖτο καλύτερον τὰς ἐνεργείας, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὡς Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας, δὲν θὰ ἠδύνατο τοιαῦτα νὰ ὑποστηρίζῃ, διότι αὐτὸς δι' ἐγγράφων τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως τὴν τακτοποίησιν τῶν διανομῶν Σερρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον γίνει μὲ τὸν δάκτυλον, εὐνοήσασαι μόνον τοὺς βενιζελικοὺς πολίτας. Ὅταν λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς ὑπαίθρου καὶ τῆς ἠρεμίας ἐν αὐτῇ ἐπέβαλε τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου καθ' ὑπόδειξιν τῶν ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν, δὲν δύναται νὰ ἔρχεται ὁ πρώην Διοικητὴς νὰ ἐπιρρίπτῃ μομφὰς κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐξετέλεσεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἰσηγεῖτο ὡς Γενικὸς Διοικητής.

Γράφει ὁ κ. Δραγούμης περὶ τῶν ἐκκαθαρίσεων, ἀλλ' ἔλαβον αὐταὶ μορφὴν διωγμῶν; Βεβαίως ὄχι. Ἀπεμακρύνθησαν μόνον οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀκατάλληλοι καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην περὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία τοῖς εἶχεν ἀνατεθῆ.

Αἱ χιλιάδες τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας συνεκέντρωσεν ἡ κυβέρνησις, οὔτε ἀπὸ πιέσεις προῆλθον, οὔτε ἀπὸ συντακτικοὺς νόμους, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐὰν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἶνε μονόπλευρος, τοῦτο εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ κινήματος τοῦ Μαρτίου, διότι καὶ ἐὰν ἐτόλμα ἡ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία ὁλόκληρος φέρει τὴν εὐθύνην τοῦ κινήματος, νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πάλιν μονόπλευρος ἤθελε προέλθει ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, διότι ἀσφαλῶς ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ὑπέκυπτε πρὸ τῆς σωρείας τῶν μαύρων ψήφων. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν κατῆλθεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰουνίου.

Γράφει ὁ κ. Δραγούμης περὶ τοῦ καθεστῶτος ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε δασικόν. Εἶνε δασικώτατον καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις τοῦ κράτους καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ οὔτε ὅβιμα ἄνευ τῆς ὁριστικῆς τοῦ ζητήματος τούτου λύσεως. Τί ἄλλοἐπραξεν ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη ἢ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν πραγματικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Κράτους ἐκ τῆς χαώδους καταστάσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ παρέλαβε μετὰ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου 1933; Οὐδεμία κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἐγκατεστάθη δίᾳ ἡ δημοκρατία, ὑπῆρξε δημοκρατικωτέρα τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη, οὐδεμία κυβέρνησις εἰργάσθη ἐν τῷ πνεύματι ἰσοπολιτείας ἢ κυβέρνησις μας, πολλάκις μάλιστα παρεξηγηθεῖσα, ἀλλὰ σταθερῶς ἐπροχώρησε, τὸ συμφέρον τοῦ κράτους λαμβάνουσα μόνον ὑπ' ὄψιν καὶ οὐδὲν ἕτερον καὶ ἐπέτυχεν ἀποτελέσματα πραγματικῆς ἀναβιώσεως τῶν πάντων, ὁσονδήποτε ὅμως ἡ τραγικὴ ἀπογοήτευσις διὰ τὴν κυβέρνησιν, ὅταν τὴν 1ην Μαρτίου εὑρέθη πρὸ κινήματος, τὸ ὁποῖον ὑπέσκαψεν ἐκ βάθρων τὴν ὑπόστασιν τοῦ κράτους. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος ἐγεννήθη εἰς ὅλους ἡ σκέψις τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας